

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs I. De fide promovendi ad beneficia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

CAPUT SECUNDUM.

DE CONDITIONIBVS PROMOVENDORVM QVASI SVPERNATVRALIBVS.

PARAGRAPHVS I.

De fide promovendi ad beneficia Ecclesiastica.

Questio 289. An, & quo jure infidelis non baptizatus sit ineligibilis & impromovibilis ad officia Ecclesiastica?

Respondeo: jure divino quasi conaturali institutioni Ecclesie Christi esse inpromovibilem, ita ut ex eodem jure electio vel promotio talis sit in ipso facto indispensabiliter irrita. Pass. cit. c. 25. num. 56. datur siquidem per baptismum primum veluti posse passivum, non tantum ad sacramenta, sed ad ea omnia recipienda & obtinenda, quae ad Christianum cultum spectant. D. Thom. 3. p. 9. 63. a. 2. adeoque non baptizatus incapax est omnis jurisdictionis & administrationis Ecclesiasticae, tanquam non incorporatus Christo & Ecclesiae, ut membrum ejus, & pars.

Questio 290. Quid hac in re dicendum de infidelibus conversis?

Respondeo: eos nec jure divino, nec humano communi esse ineligibiles aut aliter impromovibiles ad officia & beneficia Ecclesiastica, sumitur ex c. eam te. de rescrip. Abb. ibidem. Ita, etiam, ut nec auctoritate Capituli generalis, vel cujuscunque religionis sine speciali auctoritate Apostolica ordinari possit, ut tales sint ineligibiles, quidquid sit de non admittendis hujusmodi ad professionem religiosam. Pass. loc. cit. num. 58. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 37. num. 30. Suar. tom. 4. de relig. l. 2. cap. 3. num. 6. & de cens. d. 43. s. 3. num. 8. Sayr. de cens. l. 6. c. 13. num. 12. Peyr. in pral. quast. 2. c. 5. §. 6. num. 84. &c.

Questio 291. Quid dicendum de descendibus ex parentibus, idololatriis, Saracenis, Iudeis?

Respondeo: neque hos jure communi esse ineligibiles, aut impromovibiles, si eorum parentes in infidelitate permanferint, si non. Nav. c. 27. num. 205. Suar. de cens. d. 47. s. 3. num. 7. Sanch. l. 2. in decal. cap. 28. num. 11. Peyr. loc. cit. num. 85. quin & Gregor. XIII. in constitut. sua. 3. apud Peyr. praecipit Minimis, ut ab eorum Ordine & dignitatibus non repellantur Judaeorum & Mahumetaeorum filii; similemque Constit. Pii V. latam pro Minoribus, refert Idem num. 86. quas tamen constitutiones, quia poenales ad alios Ordines non extendi censet Pass. num. 59. citans Rodriq. tom. 1. q. 67. a. 2. Sigism. à Bon. dub. 82. num. 1. His tamen non obstantibus jure speciali,

vi nimirum constitutionum Papalium, vel etiam aliquarum Ecclesiarum, vel Ordinum propriis statutis auctoritate Apostolica confirmatis repelluntur tales, etiam in plures generationes ab Ordinibus, beneficiis & Pralaturis; Sic Clemens VIII. pro Portugallia statuit, ne descendibus ex genere Hebraeorum usque ad septimam generationem dentur Canonatus & dignitates in Cathedralibus, & principales dignitates in Collegiatis, aut parochiis, vel beneficia curata. Barb. de potestate Episc. p. 1. tr. 2. gl. 17. apud Pass. loc. cit. sic Paulus IV. quod confirmavit Greg. XIII. statuit, ne filii Judaeorum, & Saracenorum recipi possint ad religionem & dignitates in Ordine Minorum de observ. de quo vide Miran. tom. 2. q. num. 1. Peyr. loc. cit. num. 46. Sanch. in decal. l. 2. c. 27. num. 3. Nav. l. 5. conf. 2. de Judeis.

Questio 292. Quid dicendum de Neophytis, quo nomine veniunt solum adulti recenter baptizati?

Respondeo: eos esse irregulares respectu omnium Ordinum. Suar. de cens. loc. cit. Barb. de potest. Episc. loc. cit. Sayr. loc. cit. c. 10. num. 10. Peyr. loc. cit. num. 70. Azor. p. 2. l. 6. c. 2. q. 2. & hinc excluduntur à Pralaturis solum & officiis, quae exigunt exercitium Ordinum, non verò quae puram jurisdictionem concernunt. Pass. l. cit. n. 61. finito autem Neophytorum statu, promoveri possunt sine alia dispensatione ad Ordines, officia, dignitatesque Ecclesiasticas. c. eam te. de rescrip. Abb. Felin. num. 72. Suar. cit. d. 43. s. 3. num. 7. Sanch. in sum. l. 2. c. 28. num. 11. & plures alii cit. à Pass. num. 62. Porro finitur status Neophytorum regulariter decennio à conversione, juxta Suar. loc. cit. num. 6. Sayr. num. 11. Peyr. loc. cit. et si Pass. num. 62. dicat, à quanto tempore Neophyti ordinari possint, non esse à jure determinatum. De cetero licet Episcopus in hac irregularitate dispensare, & Neophytum vobundum per tempus congruum probatum, etiam in penuria ministrorum, vel etiam ob excellentiam qualitatum statim à suscepro Baptismo sine aliqua morali distantia ad Ordines promovere nequeat sine dispensatione Papae; spectat tamen ad eum consideratis Neophyti eruditione, prudentia, fide, humilitate &c. & recta conversatione, arbitrari & decernere eum ad Ordines promoveri posse, adeoque exisse statim Neophytorum; quod tamen arbitriū quoad Neophytos promovendos ad Episcopatum relinquendum Papae. Pass. num. 61.

62.

Questio

Questio 293. Quid dicendum hac in parte de hereticis?

1. **R**espondeo primò: illos esse ineligibiles ad beneficia, officia & praelaturas Ecclesiasticas indirectè; quia nimirum ipso facto excommunicati. *c. Achatus 24. q. 1. c. quicumque. de heret. in 6to. c. vovent. de sententia excom.* Item quia irregulares. *Sanch. in sum. l. 2. c. 25. Sylv. v. irregularitas. q. 5. Suarez. de cens. d. 43. f. 1. num. 2. Garc. de benef. p. 11. c. 10. num. 80. Peyr. loc. cit. num. 72. Farinac. de heresi. q. 189. num. 43. Item quis infames. c. infames. 6. q. 1. c. excommunicamus. de heret.*

2. Respondeo secundò: etiam directè & per se, praescindendo ab omni censura aliòve impedimento canonico ad Ordines suscipiendos iure canonico sunt incapaces, & inhabiles ad omnes dignitates, officia & beneficia Ecclesiastica, ita ut eorum ad ea electio & promotio hoc ipso iure sit nulla, & confirmatio facta ab eo, qui in iure canonico dispensare nequit, irrita. *c. statutum de hereticis. & c. quicumque eod. tit. in 6. Pass. loc. cit. num. 64. & 68.*

3. Respondeo tertio: prohibentur quoque iure divino ad ea eligi, seu promoveri, ètque eorum ad hæc promotio iure divino cassanda; & dato validè talem electionem confirmari à Papa, non tamen id fieri licet, sumitur ex illo 1. ad Timoth. 3. *hereticum hominem devita;* Officiales autem & Prælati vitari non possunt, nec debent. *Pass. num. 66. & 68.*

4. Respondeo quartò: non est tamen electio heretici, ejusdemque Electionis confirmatio iure divino nulla; non enim existat lex divina talis irritans positiva; sed neque divina naturalis; ex quo enim hereticus characterem baptismalem habet, capax est spiritalis potestatis, tam Ordinis, quam jurisdictionis; validè enim hereticus recipit Ordines, & sacerdos hereticus in causa extremae necessitatis validè absolvit; adeoque ex iure divino non est irrita collatio talis potestatis, si detur, vel electio ad talem potestatem habendam, si ad eam eligatur. *Suar. de fide. d. 21. f. 5. n. 9. & 14. Sanch. loc. cit. c. 9. num. 10. Sylv. v. confessor. q. 19. & 20. Pass. num. 67. & 68.*

Questio 294. An, & qualiter hac locum habeant in heretico converso & occulto?

1. **R**espondeo primò: hereticum publicum, etiam post reconciliationem cum Ecclesia, manere inhabilem ad beneficia & officia. *Castrop. p. 1. d. 4. p. 5. num. 2. vide Farin. de heresi. loc. cit. num. 82. & q. 393. num. 66.* Quin imò idem dicendum de occulto; hereticus enim occultus per se irregularis est, & inhabilis ad officia & beneficia, à qua irregularitate, & inhabilitate vi præcisè absolutionis non liberatur, sed ad hoc necessaria est specialis dispensatio. *Pass. loc. cit. num. 65.*

2. Respondeo secundò: Electio heretici purè mentalis, & per se occultus, non solum non iure divino, sed nec ex iure canonico, ipso facto est irrita, cum talis heresis sit extra iudicium Ecclesie, adeoque si confirmetur, est valida. *Pass. num. 69.* ubi tamen prodierit heresis extra mentem, talis etiam antecederet electus & confirmatus iure canonico antiquo privatus erat omni jurisdictione. *D. Tho. 2. 2. q. 39. a. 3. Suar. de fide loc. cit. num. 12. & 15.* Modò tamen post Constit. Martini V. de qua supra, in heretico occulto tolerato, licet per accidens simul toleratur quoad alios potestas jurisdi-

ctionis; unde absolutio data à tali per se est valida, non secus ac data ab excommunicato non denunciato. *Suar. & Pass. ll. cit.*

Questio 295. An, quæ dicta sunt in hoc puncto, extendenda quoque sint ad credentes, receptatores, defensores & fautores hereticorum horum, & illorum filios & nepotes?

Respondeo affirmativè; sic enim expressè & directè iis omnibus irrogatur poena illa inhabilitatis ad officia & beneficia Ecclesiastica. *c. quicumque. de hereticis in 6. ibi: heretici autem, credentes, receptatores, defensores, & fautores eorum, ipsorumque filii ad secundam generationem ad nullum Ecclesiasticum beneficium, seu officium publicum admittantur, quòd si secus factum, decernimus irritum & inane.* Præterea credentes fautores (secus est de eorum, uti & hereticorum filiis) subduntur huic poenæ indirectè quoque, nimirum ratione excommunicationis, quam incurrunt vi bullæ cœnæ, & c. excommunicationis. *de heret. & c. noverit. de sentent. excomm.*

Questio 296. Quinam hic vocentur credentes, fautores, receptatores, defensores hereticorum?

1. **R**espondeo primò: illos dici credentes hereticorum, qui in confuso illorum errores credunt, quatenus nimirum credunt eos esse viros bonos, & habere bonam fidem, ad distinctionem illorum, qui distinctè eorum doctrinam amplectuntur. *Suar. de cens. d. 21. f. 1. n. 6. Sanch. in decal. l. 2. c. 10. num. 2. Sa. v. hereticus. num. 11. Ugol. de cens. p. 2. c. 1. Pass. loc. cit. num. 70.*

2. Respondeo secundò: nomine fautorum, receptatorum, defensorum ut condistorum à credentibus hereticorum hic veniunt illi, qui favent hereticis, qua talibus, seu quia talem doctrinam profitentur, iisque ad eam docendam, propagandam, defendendam hospitium, auxilium, defensionem, similève quid præstant; quod ipsum facere quis potest ex aliquo interesse suo tanquam sine extrinseco, absque eo, quòd sit credens hereticorum, adeoque etiam independentè à tali credulitate falsa, uti etiam independentè ab eo, quòd vel hoc ipso suspecti habeantur de heresi, vel tali errore (suspecti enim tantùm de heresi non incurrunt poenas hereticorum. *Garc. p. 11. c. 20. num. 87.*) subduntur dictæ poenæ inhabilitatis aliisque. *Suar. loc. cit. num. 4. Sanch. loc. cit. num. 4. Nav. c. 27. num. 55. Pass. num. 71. & 72.* Non verò dictis nominibus veniunt, adeoque nec dictis poenis subduntur, qui hereticis ad sustentandam vitam, vel titulo amicitiae, vel ex alia rationabili causa donant aliquid, vel succurrunt. *Pass. ibid.*

Questio 297. Qualiter hæc ipsa quoad hereticorum eorumque credentium fautorum filios & nepotes sint limitanda?

1. **R**espondeo: sic esse limitanda. Primò, ut locum in iis non habeant, si Parentes respuerint Ecclesie reconciliati. *c. statutum, de heret. Less. l. 2. c. 34. num. 123. Azor. p. 2. l. 6. c. 4. q. 1. & 2. Garc. loc. cit. num. 83. Peyr. in præl. q. 2. c. 5. num. 77.* tenetque idem, etiam si Parentes ante peractam poenitentiam obierint. *Pass. num. 75. citans Peunam. Tolet. Farinac. Verum tamen etiam si*

etiam si parentes post relapsum denuo egerint poenitentiam, manent tamen eorum filii ineligibiles ad officia publica. Suar. *loc. cit. num. 3.* Peyr. *loc. cit.* Sigism. à Bon. *dub. 79. num. 7.* Pass. *num. 76.* citans alios.

2. Secundò, ut dicta inhabilitas extendat se ad secundam generationem solum in viris, non in foeminis, ita ut patris hæretici ex filio etiam non hæretico filius sit infamis & ineligibilis, non verò ejusdem ex filia non hæretica filius, uti nec matris hæreticæ ex filio non hæretico filius, *cit. c. quicumque, & c. statutum.* Sanch. *in sum. l. 2. c. 27. num. 2.* Bonac. *de cens. d. 7. quest. 3. p. 7. num. 9.* Azor. *p. 1. l. 8. c. 13. quest. 8.* Less. *loc. cit. num. 121.* Pass. *num. 74.*

3. Tertio, ut extendatur non nisi ad filios & nepotes parentum, quorum hæresis vel fautoria hæreticorum est notoria notoreitate vel facti vel juris, vel per propriam confessionem factam in iudicio, vel per sententiam iudicis. Less. *loc. cit. nu. 121.* Peyr. *loc. cit. n. 8.* Sanch. *in decal. l. 2. d. 27. n. 28.* Azor. *p. 2. l. 6. c. 4. q. 3.* Suar. *tom. 5. in 3. p. d. 43. f. 3. num. 2.* Sayr. *de cens. l. 6. c. 10. nu. 40.* sumitur ex *c. statutum*, ubi requiritur, ut hæretici tales esse probentur; in iure autem illud probatum dicitur, quod aliquo ex dictis modis est notorium, Pass. *n. 79.* Quinimò non extendi ad filios eorum, quorum hæresis quidem notoria notoreitate facti, quia tamen conversati & decesserunt inter hæreticos, infamiam non incurrunt, tenent Sanch. *loc. cit. nu. 28.* Henric. *l. 14. de irregul. c. 5. n. 4.* Sa. *V. hæresis. n. 4.* quod tamen reprobat Pass. *n. 82.* citans Suar. eò quòd hæresis semper generet infamiam apud quoscunque bene sentientes, & notoreitas facti non requiratur, ut generans infamiam, sed ut manifestans rem, ita ut exinde censentur probati hæretici.

4. Quarto, ut non extendatur ad filios suspectorum de hæresi, (nisi fortè ideo suspectorum, quia fautores & receptatores sunt hæreticorum. Pass. *num. 81.* quamvis nec horum filii puniantur, quia eorum parentes suspecti de hæresi, sed quia favent hæresi (cum lex illa pœnalis, puniens in filiis peccatum parentum ultra expressa in lege extendi non debeat. Sanch. *loc. cit. nu. 29.* Farin. *de hæres. q. 191. n. 67.* Sigism. à Bon. *dub. 79. n. 4.* & alii contra Azor. *p. 2. l. 6. c. 4. q. 3.*

5. Quintò nec ad eos filios, qui parentes hæreticos denunciant inquisitoribus. Sanch. *loc. cit. nu. 30.* Pass. *n. 83.* citans Simanc. *Rojas, Pennam & c.*

6. Sextò juxta Pass. *n. 84.* contra Molin. *d. 68. n. 19.* Sanch. *loc. cit. n. 29.* Peyr. *loc. cit. nu. 80.* & alios nec ad filios eorum, qui damnati sunt ut hæretici ob solam contumaciam etiam verè ac propriè talem, etiam si eorum statua combusta sit, citra tamen quod eorum hæresis probata sit in iudicio: per hoc enim, quòd tales in iudicio Ecclesiæ, & in tribunali S. officii habentur & damnantur pro hæreticis, plus non habetur, quàm quòd suspecti de hæresi contumaces sint præsumptivè, & per fictionem juris hæretici; jam verò tales non sunt unice & simpliciter hæretici, sed solum analogicè, & secundum quid, adeòque in constitutione pœnali, in qua innocentes puniuntur ob delictum alterius, non debet nomen hæretici extendi ad significationem hanc impropriam & analogicam. Præterea licet contumax in iure reputetur confessus, tamen hæc confessio non nocet hæredibus, *l. ejus qui delatorem. ff. de jure fisci.* Bart. *in l.*

cum filius familias. ff. de verborum oblig. & sententia lata in contumacem neminem infamet. Surdus. *vol. 2. conf. 173. n. 100.* Nec in crimine læsæ Majestatis pœna patris damnati non nocet filiis, Rôland. *vol. 4. conf. 29. n. 21.* & alii, nisi delictum in processu probatum, de quo casu intelligendi, qui id negant. Gigas *tr. de crim. læsæ majest. l. 3. tit. c. 9. n. 3.*

7. Septimò ut dicta inhabilitas non respiciat beneficia filii acquisita, antequam pater incideret in hæresin, vel antequam hæc fieret notoria, saltem notoreitate facti, ita ut iis privati aut privandi non sint post, & propter subsècutam patris hæresin. Abb. & Felin. *in c. vergentis. de hæret.* Covar. *l. 2. variar. resol. c. 8. num. 4.* Dian. *p. 4. tr. 8. resol. 76.* Suar. *de cens. d. 43. f. 3. n. 2.* Sanch. *in decal. c. 28. n. 28.* citans Lancell. Julium clar. Marr. de Affl. & alios. Pass. *n. 85.* referens plurimos, alios contra Jo. And. *in c. ut commissi. de hæret. in 6to. Garc. p. 11. c. 10. n. 77.* Lavor. *c. 16. nu. 74.* & plures alios citatos à Sanch. dicitur enim *c. quicumque, de filiis hæreticorum; ad beneficia non admittantur, & c. statutum:* illi igitur non sunt admittendi ad beneficia, quorum patres probati sunt hæretici, vel in hæresi decessisse. Jam verò beneficiati ante hæresin patrum, cum non fuerint admittendi, sed admissi tunc, cum non erant hæreticorum filii, non sunt beneficiis tunc adeptis privati, aut privandi. Bullæ autem Pontificum in contrarium citari solita intelliguntur juxta communem contextum *in cit. capitibus.* & sic loquuntur semper de beneficiis obtentis post patrum hæresin, cum enim non exprimentur beneficia adepta ante crimen paternum, sed generaliter loquuntur de adeptis, generalitas illa intelligi debet de iis beneficiis, quæ contra jus obtenta sunt, qualia sunt quæ post patrum hæresin acquisita sunt, ita ferè ad verbum Pass. *n. 85.* Limitandum tamen hoc ipsum est ita, ut etiam privandi sint beneficiis obtentis ante notoreitatem, seu probationem hæresis paternæ, si beneficium obtinuerint ad preces patris, vel etiam alterius cuiuscunque, quem filius & collator sciebant esse hæreticum, licet id nondum esset notorium, & plus, vel aliud non vult *c. quicumque. §. ad hæc.* Suar. *loc. cit. n. 2.* Sanch. *loc. cit. nu. 31.* Pass. *n. 87.*

8. Octavò juxta Sanch. *loc. cit.* limitanda sunt dicta, ut non conveniant filiis conceptis ante hæresin paternam, ita ut ii non sint inhabiles ad obtinenda beneficia, nec privandi obtentis, etiam post condemnationem patris: imò juxta Less. *loc. cit.* Bonac. *loc. cit. n. 10.* Simanc. *tit. 29. n. 14.* Ledesim. & c. nequidem de filiis natis ante hæresin paternam. Verùm cum jus commune loquatur absolute & absque distinctione filios hæreticorum, quales & isti sunt, reddat inhabiles, rectius utrumque negant alii. Pass. *num. 78.* & 88. quoad secundum Dian. *p. 4. tr. 8. resol. 74.* Garc. *p. 11. c. 10. n. 79.* Barb. *in c. 15. de hæred. in 6to.* Covar. *l. 2. var. resol. c. 8. §. 5.* Peyr. *loc. cit. n. 79.* Suar. *loc. cit. n. 2. & c.*

Questio 298. Qualiter dicta sint extendenda ratione beneficiorum & officiorum, ad quæ filii hæreticorum, eorundemque fautorum & c. sunt inhabiles?

1. **R**espondeo primò: ut nomine beneficiorum etiam veniant pensiones Ecclesiasticae, & harum quoque dicti filii sint incapaces. Gigas *de pension. q. 94. n. 7.* Sanch. *in decal. l. 2. c. 28. nu. 36.* Garc.

Garc. loc. cit. n. 74. Pass. n. 90. dum enim jura loquuntur dicto modo universaliter: ad nullum beneficium admittantur; quibuscumque beneficiis priventur; beneficium accipitur latè. Gl. & Gemin. inc. 2. de heret. in 6to. sublata autem acceptione beneficii venit pensio. Gigas loc. cit. q. 28. uti etiam, dum ita generaliter de beneficiis loquuntur. Felin. in c. postulasti. de rescrip. n. 8. Rebuff. de pacificis possess. n. 114. Gigas q. 26. n. 11. Adeoque hic dum verba sunt universalia, & de mente legislatoris latè intelligenda, non tenet regula illa: in materia poenali maximè ob alienum delictum, verba sunt strictissimè accipienda. Pass. loc. cit.

2. Secundò ut comprehendatur quoque permutatio beneficiorum, ita ut beneficium ante obtentum, dein post patris crimen permutare dicti filii nequeant, adeoque si id facerent, beneficium proprium amitterent, utpote quod cederet alteri, cum quo permutare volunt (valet enim ex illius parte permutatio) & aliud non acquirerent, cum absolute sint incapaces obtinendi beneficium. Sanch. loc. cit. n. 33. Pass. loc. cit.

3. Tertio: ut nomine officiorum publicorum etiam veniant officia civilia spectantia ad secularia (potest enim Ecclesia secularia, ubi hi ejus præceptis non obediunt, punire, reddendo inhabiles, etiam ad officia secularia. Gemin. in c. 2. de heret. in 6to.) ut iudicis, consulis, rectoris civitatum aliorumque locorum quocumque nomine vocentur, Cancellarii, Advocati, Procuratoris Thesaurarii, aliorumque similium, qui nomine publico officium exercent, de quo vide Dian. p. 4. tr. 8. resol. 73. Item consiliiarii in Congregationibus, & Concilio publico, in quo negotia publica tractantur, Suar. de fide. d. 24. s. ult. n. 6. Pass. loc. cit. n. 92. Item juxta Carenam p. 2. tit. de heret. num. 145. Comitum, Marchionum similiumve dignitatum; unde & juxta illum & Parladorum, si hæc annexa sint majoratui, non potest in eo filius Catholicus succedere patri hæretico.

4. Ac denique nomine officii publici venire munus eligendi; eò quòd eligere ad publica officia majus sit, quàm exercere munus consiliiarii, & eligere ad Prælaturas Ecclesiasticas sit officii publici, utpote conveniens ex jure publico, ex munere commissio à Papa, vel à communitate ad publicum finem, docet Pass. n. 93.

Questio 299. An filii hæreticorum eorumdemque fautorum sint infames, & vel hinc etiam ad eligendum activè, aliisque actus legitimos sint inhabiles?

Respondeo: negativè. Suar. de Cens. d. 46. s. 3. n. 2. Sanch. in decal. l. 2. c. 28. n. 5. Sayr. de Cens. l. 6. c. 10. n. 40. Menoch. vol. 9. conf. 808. num. 44. Sigism. à Bon. de elect. d. 80. nu. 1. Pass. n. 95. contra Molin. d. 658. num. 202. Covar. l. 2. var. resol. c. 8. n. 1. &c. in jure enim Canonico nullibi lata est poena infamiae contra hujusmodi filios. Licet autem inhabilitas ad beneficia & officia publica sit veluti quædam irregularitas (dico quasi quædam irregularitas; nam neque irregularitas propriè dicta in jure directè infertur contra tales filios, & inhabilitas eorum quoad Ordines non est ratione sanctitatis illorum, sed ut hi sunt officia publica, adeoque non propriè dicta irregularitas. Pass. n. 97. citans & concilians Suar. Sanch. Valent. Majol. tenentes tales filios esse irregulares cum Tolet. Sayr.

& aliis, id negantibus) non autem infamia, ad quam etiam ab irregularitate (utpote quæ plures diversosq; quàm irregularitas parit effectus) non tenet consequentia. Pass. n. 96.

Questio 300. Specialiter de regularibus, num hi in officio poenitentiali, hoc est ob delictum ad inquisitionis officium pertinens, poenitentia aliqua affecti, etiam post peractam poenitentiam, & postquam in gratiam recepti, inhabiles sint ad Prælaturas Ecclesiasticas & officia religionis suæ, nisi cum eis dispenset Pontifex?

Respondeo affirmativè: si poenitentia non fuerint tantum salutare (quales dicuntur, quæ solum extrajudicialiter imponuntur, & privatim complentur, ut jejunia, cilicia, orationes. Tambur. de jure Abb. d. 5. q. 21. & quales adhuc censentur, et si extrajudicialiter jussu inquisitionis à Prælatibus regularibus imponantur, & aliàs in religione poenitentia salutaribus habentur. Pass. n. 99.) idque ob decretum Urbani VIII. editum in Congreg. S. officii 1. Octobris anno 1626. de quo vide Tambur. & Pass. ll. cit. Porro licet abjuratio hæreticis secundum substantiam non sit poena, sed potius actus & confessio fidei, ratione tamen solennitatis, quam habet ex jure positivo, ut fiat coram iudice, Notario, testibus, cum juramento & obligatione & poenis relapsorum in hæresim post jam ejuratam, est poena gravis judicialis, diversæ rationis, quàm sint poenæ salutare. Pass. nu. 100. citans Pennam, Canteram, Donat. &c. adeoque talem ad ejurandam taliter hæresim damnatum, etiam de levi reddit ineligibilem. Dian. p. 2. tr. 8. resol. 64. Pass. num. 101. Donat. p. 3. tr. 5. q. 23. &c. contra Peyr. in præl. q. 2. c. 5. n. 92. Rodriq. to. 2. q. 82. n. 2. Excipiuntur tamen suspecti tantum de hæresi sponte comparentes, abjurantes, etiam de vehementi; eò quòd non indicatur ista abjuratio illis tanquam poena, nec fiat cum ista solennitate, quæ fit post condemnationem reorum denunciatorum, de quo vide Pass. n. 102.

Questio 301. Num Schismaticus (qualis dicitur, qui voluntariè & pertinaciter subtrahit se & separat ab obedientia universalis Ecclesie, vel summi Pontificis S. Tb. 2. 2. q. 39. a. 1.) purus (hoc est, non simul infectus hæresi) independenter ab eo quod sit excommunicatus per Bullam cænæ, vel etiã irregularis (quamvis schismaticum vi schismatis esse irregularem, eò quòd hæc poena nullibi expressa in jure, rectius negent. Suar. de cens. d. 43. l. 2. n. 7. Sanch. in decal. l. 2. c. 36. n. 18. Sayr. apud Pass. n. 105. contra alios cit. à Sanch.) sit inhabilis ad omnia beneficia Ecclesiastica?

Respondeo affirmativè. c. quia diligentia. de elect. Host. Imol. Barb. ibid. Sanch. & Suar. ll. cit. Majol. de irregul. l. 5. c. 46. Pass. num. 103. citans quamplures alios. Uti etiam Episcopus schismaticus inhabilis est ad conferenda beneficia, & talis collatio ipso jure nulla, & universaliter gesta per talem nullam sunt, cit. c. quia diligent. vide Pass. loc. cit. Porro in hac irregularitate solus Papa dispensare potest, si schisma non est occultum. cit. c. quia

quia dilig. & ibi. Abb. n. 7. Garc. de benef. p. 11. c. 10. num. 161. Sanch. Barb. & alii apud Pass. loc. cit. si vero est occultum, etiam Episcopus AA. iidem.

PARAGRAPHVS II.

De Clericatu, SS. Ordinibus, & Professione.

Quaestio 302. An ad obtinendum via electionis, vel alia quacunque beneficium quodcunque Ecclesiasticum requiratur Clericatus seu prima tonsura?

Respondeo affirmativè. c. cum adeo. de rescrip. ibi. Abb. n. 3. & Felin. num. 4. c. ex literis. de transact. Garc. p. 7. c. 1. n. 10. Selva. de benef. p. 1. q. 7. num. 8. Paris. de resign. l. 4. q. 2. n. 4. Rebuff. in praxi tit. de Clericis. n. 4. Corrad. in praxi benef. l. 1. c. 5. n. 100. Laicus enim est incapax possidendi jura spiritualia. c. si quis deinceps. 16. q. 7. Non sufficit itaque destinatum esse ad Clericatum iidem AA. & Pass. cit. c. 25. n. 335. contra Gl. in c. 2. de institut. sentientem Laicum esse capacem beneficii, si sit alicujus Ecclesiae conversus, qui incedat tonsuratus, & animi destinatione jam sit Clericus. Nec sufficit aliquem communiter reputatum pro Clerico, Garc. loc. cit. n. 12. citans Zech. Paris. loc. cit. Pass. n. 337.

Quaestio 303. An igitur collatio beneficii facta alicui, qui tempore collationis non erat actu Clericus, sit ipso jure nulla?

Respondeo affirmativè: Sixtus V. in Constit. sua. cum sacrosanctam 97. apud Pass. num. 338. Neque collatio tali facta per supervenientem Clericatum revalidatur. Corrad. loc. cit. nu. 101. citans Mandos. & Garc. cum habilitas superveniens, actu nullo ex defectu existente tempore actus, nihil operetur. Paul. de Castro. in l. si cum dorem. ff. soluto matrim. quem. dos petatur. Proceditque adeo responsio, ut si post receptam supplicationem & expeditionem literarum in continente, etiam antequam eas obtineat orator, fiat Clericus, collatio adhuc sit nulla. Corrad. loc. cit. n. 109. Paris. loc. cit. n. 17. Item ut, si Papa conferret beneficium laico tanquam Clerico, nominando illum in literis provisionis Clericum, talis provisio & nominatio jus nullum conferat. Corrad. loc. cit. n. 105. citans Boër. decis. 171. nu. 35. Item ut, si Papa conferat beneficium alicui destinato ad Clericatum nondum Clerico, collatio nulla sit, si in rescripto non fieret hujus tantum destinationis ad Clericatum mentio his vel similibus verbis: *mandamus provideri, vel conferimus tibi, cupienti adscribi militiae Clericali.* Sanch. l. 2. opus. dub. 9. n. 3. Abb. in cit. c. ex literis. Pass. n. 636. Observatque hic Corrad. loc. cit. n. 121. contra Mandos. hodie dum non admitti à Dataria Apostolica supplicationes laici, in quibus is asserit se scholarem esse, qui Clericali characterem insigniri cupiat, & n. 126. ait: hanc tamen esse praxin, ut si Papa provideri velit Oratori nondum Clerico, non admittat supplicationem sub nomine Oratoris laici, sed is nondum Cleri-

cus, nominetur tamen Clericus in supplicatione, quae postquam fuerit signata, retinetur in officio parvae datariae, usque eò, quod apponatur data, interim vero orator sit Clericus, & sic postmodum habebit datam post Clericatum. Quod si eodem die, quo apponitur data in supplicatione reperiretur orator Clericatus, nec discerni posset, an data vel Clericatus praecessisset, tunc, quia ubi ad essentiam actus aliquid debet esse prius altero, si utrumque reperitur factum eodem die, praesumitur in dubio praecessisse id, quod pro ipsius actus validitate procedere debebat. Paris. cit. q. 2. n. 35. Qualiter autem orator, qui in supplicatione se Clericum falsò dixit, adeoque beneficium etiam à Papa obtinuit nulliter, ex usu datariae de novo supplicationem formare debeat. Vide apud eundem Corrad. loc. cit. num. 134. His tamen non obstantibus, Capellania erecta in beneficium auctoritate Ordinarii conferri poterit infanti ante primam tonsuram; non ut eam possideat tunc titulo beneficii, seu ut beneficium, sed titulo seculari, usque dum fiat Clericus, & ex tunc eam teneat ut beneficium, si fundator sic disposuerit, exprimendo eam dari posse puero ante primam tonsuram titulo seculari: nam ubi simpliciter tantum disposuisset dari eam posse puero ante primam tonsuram, intelligeretur de Capellania ut beneficio, adeoque non valeret talis dispositio. Garc. 1. p. c. 2. n. 31.

Quaestio 304. Num igitur Papa etiam laico mansuro laico conferre possit beneficium Ecclesiasticum?

Respondeo affirmativè. Felin. in c. causam. de prescrip. num. 6. Abb. in c. quod DEI timorem. de statu Monach. Corrad. loc. cit. num. 135. Paris. loc. cit. num. 32. & Canonista communiter in c. Joannes. de Clericis conjugat. Et sic de facto Rex Galliae est Canonicus in Ecclesia S. Hilarii Pictavii. idemque privilegium habent familiae quaedam principales aliae, de quo vide Corrad. num. 138. & seq. Barb. de potest. Episc. alleg. 72. n. 75. quanquam dicat Garc. loc. cit. num. 29. quod dum ex privilegio principali conceditur laico beneficium, illud efficiatur quid seculare in mera temporalitate percipiendi fructus consistens; sic quoque ex privilegio Apostolico femina incapax Clericatus, obtinere potest beneficium. Corrad. loc. cit. n. 141.

Quaestio 305. An etiam presentatio (quae tunc censetur fieri, quando literae presentationis traduntur Ordinario) alicujus tunc actu non Clerici sit ipso jure nulla, etsi in continente post fiat Clericus?

Respondeo affirmativè. Lambert. p. 1. l. 2. q. 7. a. 2. num. 15. Corrad. num. 110. Hojed. de incompar. benef. p. 1. c. ult. n. 71. Pass. n. 339. Non tamen requiritur Clericatus tempore nominationis, sive dum conficiuntur dictae literae. Lamb. loc. cit. q. 4. a. 16. Pass. loc. cit. citans plures alios; sed & dum praesentatur quis non absolvetur, sed praesentans dicit: *presento talem de proximo clericandum: vel presento talem, & peto illum ordinari prima tonsura;* sufficit, ut sit Clericus intra tempus concessum patrono ad praesentandum, quia ex eo modo praesentandi satis colligitur, quod talem virtualiter praesentetur in tempus, & pro tempore, in quo praesentatus sit Clericus. Pass. loc. cit. n. 340. Garc. p. 7. c. 1. num. 28. & 29. Quin imò, si intra tempus